

De var en pojk, å han hette Jon
hej dunneria, hej dunneria dej.
Han ville gå med tösenå på lon
hej dunneria duridej. ---

Röra, Bh1.

VFF 584 s. 3

Jag hade en pojke han hette Jon

Hej diri å duria dej.

Han kunde leka med flickorna på lon

Hej diri å duria dej ---

Skållerud, Dls.

VFF 1092 s. 3

Det var en liten gut som hette Jon.

Opp sunta lunta doria å dej.

Han var så flink till å gräje med jäntorna på lo'n

Opp sunta lunta lelle Jon. ---

Näsingge, Bhl.

VFF 1125 s. 14-16

Det var en nämndeman, han hette Lelle-Jon,
hopp sunta lunta lulirolej.

Han kunde gå till flickorna på loń,
hopp sunta lunta Lelle-Jon ---

S. Ny, Värml.

IFGH 1157 s. 23-26

Ja minns en speleman, som hette Jon.

Hej dunderi å dori dej!

Han kunde gå te fleckera på lon.

Hej dunderi å dori dej! ---

Askim, Vgl.

IFGH 1797 s. 67-69

Det var en gång en pojke som hette Dummer-Jon
hej sju dunderi å hej dosidej.
Han ville gå till flickorna på lo'n,
hej sju ---

Ytterby, Bh1.

IFGH 5846 s. 39